

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı'nda Ülkesinden Uzakta Olmak / Rengigül

Yaltırık Ural

RE Books Arts Rengigül Ural Kitaplığı'na Atatürk ile ilgili kitaplar dâhil edilmeye, incelenmeye ve kayıt altına alınmaya devam ediliyor. Ailemden aktarılanları kayıt almış, yayınlamıştım ve yeri geldikçe de dilimin döndüğünce yayınlamaya gayret ediyorum.

Bu özel haftada Atatürk'e gıpta edenleri, örnek alanları ve Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün başardıklarını, başarılmasını istediklerini düşündüm. Bu düşünceler içinde yurt dışında olduğumuz, uzun yaşadığımız zamanlardaki vatan hasretim, o duygularım bir film şeridi gibi gözlerimin önünden geçti.

1974 yılının 29 Ekim Bayramı'nı Londra'daki Türk Büyükelçiliği'nde neşe içinde kutlamıştık.

Asistanlığı dönemi 1961'den itibaren defalarca gidip geldiği, proje çalışmaları içinde olduğu, bizi de beraberinde götürdüğü Edinburgh'tan sonra Londra'da, bu defa babam profesörlüğüne hazırlanıyordu. 1963 yılında da kalmıştık Londra'da. Kew Garden'da yine çalışmalar yapıyordu. Bir yandan İngilizce ve Fransızcasının akademik dilini daha da geliştiriyor, ehliyet sınavına hazırlanıyordu. Kuvvetli kız okulu diye önerilen okula, gerekli kurum, kuruluş, banka, mahalle aile hekimine kaydımızı da yaptırmıştı.

Trinity House School'a gidiyordum. 29 Ekim de yaklaşıyordu. Büyükelçiliğe bizzat giderek protokol listesinde yer almamızı sağlamıştı. O yıllarda yan komşumuz Doç. Dr. Metin Özdönmez de ailesi ile birlikte oturuyor, profesörlük sınavı hazırlıkları için uğraş veriyordu. Metin amcaları da Türk Büyükelçiliği 29 Ekim Kutlama protokolüne yazdırmıştı.

Haftalar öncesinden ne kıyafet giyeceğimizi konuşmuştuk annem ve babamla. O yıllarda Farah Diba topuzu pek moda idi. Henüz 17 yaşındaydım, ama annem Farah Diba topuzunda ısrarlıydı ve annemin dediği oldu tabii. Selfridges'i pek severdi annem, Harrods gibi. İncelerdi günlerce, tıpkı İstanbul'da Nişantaşı, Beyoğlu'nda ve Edinburgh'da Princes Street'te yaptığı gibi. Harrods'tan bana pek zarif bir çift gül küpe ve zincir ucu kolye aldı, hâlâ yadigârlarımız arasında. İnce kadife modası vardı. Avon uçucu parfümümle uyumlu zarif bir genç kız yaratmıştı annem. Hoşuna da gitmekteydi.

Küçüklüğümden beri davetli olduğumuz, gözlemlediğim gerek Türk gerek yabancı büyükelçilikler, konsolosluklar yapı itibariyle ihtişamlı olur. Bahçeleri özenli. İç mimarisi, döşenişi. Tanıdığım büyükelçi, konsolos, fahri konsolos eşleri, çocukları disiplinli, yarı-resmi ilişkiler içinde özenli diyalog ve kıyafet içinde idiler. Tıpkı eski üniversite hocalarının, rektörlerinin vakur yansıması gibi. Üye olduklarımdan bildiğim: Konsoloslukların kültür programları, film gösterileri, müzik dinletileri, kütüphaneleri de benzer doğal aristokrasi yansıtır.

Yaşadıklarım güzel özellikleri kelemeler ile değil de gözlerim hafızamdan video haline getirebilse o anılarımı, izlensin isterdim.

Londra'nın merkezinde ve dışında çok özel, estetik bölgeler vardır. Merkezdeki bir tanesi Belgrave Square'dir. Mimarisi ile nefes kesici bir yoldur. Charles Dickens kitabından uyarlanan "Oliver Twist" müzikal drama filminin "Who Will Buy" sahnesinde gibi hissedirdim her geçişimizde. Müthiş güzel işlenmiş bir filmidir. Mark Lester da sarışın çocuk güzeli bir çocuk yıldızdı ve annem bayılırdı. "Oğlum olsaydı benzerdi belki" diye iç geçirirdi. Profilden annemin çocukluğuna benzerdi gerçekten.

Londra Türk Büyükelçiliğinde bizleri hafızam beni yanıltıyorsa Sayın Menemencioğlu çifti ağırlamışlardı. Sefire Hanım'ın zarafeti ve protokol bilgisi etkileyici idi, resepsiyon ikramları gibi.

Pek kalabalık değildi davet, ama birkaç aile ile dost olunduğunu, sonrasında görüşüldüğünü anımsıyorum. Büyükelçiliğin en çok merdivenlerine hayran kalmıştım. Bu basamaklar belki eski İngiliz aristokrat filmlerinden birinde yer almış olabilir diye düşünüyorum.

Bu yıl içerisinde “Downtown Abbey” serisini izledik eşim Ersin ile. Serilerin birinde Belgrave Square gözüme çarpmıştı.

Annemin kürkçüsü (O yıllarda astarına isim yazılı kürkler özel ehil terzilerde diktirilirdi) Victoria Station'da idi. Belgrave Square ve çevresindeki parklarda da dolaşırdık. Pek güzeldi. Lakin içimizde hep vatan özlemi vardı. Ülkemizde yaşarken de yurt dışındaki güzellikle böyle anılarla, film ve serilerle yâd ediyoruz.

23 Nisan, 19 Mayıs, 30 Ağustos, 29 Ekim bayramlarımızı bize armağan eden Cumhuriyetimizin kurucusu **Gazi Mustafa Kemal Atatürk**'ü saygı ile anarım, aile büyüklerim gibi. **10 Kasım**'da üzüntüyle saygı duruşuna geçeriz. Gerçi hemen her gün içimdedir minnet dolu sevgisi.

29 Ekim Cumhuriyet Bayramımız, bayrağımız, vatan bütünlüğümüz, dünyanın çeşitli yerlerindeki Türk Büyükelçiliklerimiz, askeri ve kültür ataşeliklerimiz, bilimsel her alanda gelişmemizi isteyen, “**Yurtta Sulh, Cihanda Sulh**” gibi nice sözü ve başardıklarıyla dünya liderlerinin gıpta ettiği Atatürk'ün gösterdiği hedefteki yolumuz, saygımızla daim olsun dilerim.